

kijkje op het kerkhof Père La Chaise, met het magere, schrale in alle vormen, en geestig de groep van boven gezien uit een ziekenhuisraam bekeken pleegzusters.

C. V.

JAN BOON BIJ D'AUDRETSCH, DEN HAAG.

Met verwijzing naar hetgeen ik in den aanhef over Busé zeide, mag ik wel wederom vaststellen, hoe in beschouwend werk, waarin de subjectiviteit zich niet uitdrukkelijk wenscht te manifesteren, zich nochtans ieder op zijn eigen wijze uiten kan. Jan Boon, dien wij uit zijn ets van Amsterdam als havenstad als een hardnekkig werker kennen, geeft hier portretten, alle op nagenoeg dezelfde wijze met hard potlood geteekend. Er zijn enkele kinderportretten, uitvoerig in blanke tinten maar met de lijn gemodelleerd, waarbij de fijne kleurnuances tot leven zijn uitgedrukt in zulke zachte, vervloeiende vormen als de omtrekken van lippen, nochtans in lijn en met stelligheid werden weergegeven. Er is een goed portret van oud-minister Treub en een nog beter portret van een heer op leeftijd, met een vast-vleezigen kop, stevig geconstrueerd en sterk van vitaliteit. Het is een verkwikking te zien hoe iemand met zooveel beeldend vermogen zoo eenvoudig durft zijn.

C. V.

JHR. M. DITTLINGER BIJ PICTURA, DEN HAAG.

Een geheel andere verschijning dan de beide vorigen, maar ondanks het droomerige en romantische in zijn aard, dat zich nooit verloochent, een die weet het niet buiten de vormen der realiteit te kunnen stellen. Jhr. Dittlinger werkt het best op kleine schaal, het is dan vooral dat hij de sfeer, de stemming der dingen grijpt en vasthoudt. Zijn heel groote stukken worden wat leeg, en het gebaar, waarmee zij zich staande houden, boeit niet. Maar innig-raak weet hij de sfeer te treffen van een grachtkant, met de door den tijd verzachte kleuren van wijnrood en roomig wit, of van een enkel voornaam oud huis, met een smalle hooge deur en smalle hooge vensters, droomend achter het herfstloof van even oude, hooge boomen. Zelfs de enkele figuurtjes, die hij er voor plaatst, een cabriolet met paard, boerekindertjes, werken mee tot de deftige stemming. Terwijl aan zijn vogels, kaketoe's en andere, die goed van kleur zijn, corps en leven wel wat ontbreekt, en een theaterscène, ondanks goede kwaliteiten, niet genoeg wijkt, trots de omlijsting met het te nuchtere souffleurs-hok onderaan en de te scherpe gesneden donkere gordijnen ter zijde, is die „Salle du conseil” te Versailles heel mooi van stijl en sfeer, het licht vult het en brengt er leven, de tijd doet er zich kennen. Wel even goed is die andere paleiszaal, het „Salon de la Paix” in de Tuilleries, waar men de schreden der historie hoort gaan. Het is wel een bijzondere eigenschap voor een schilder, en hier een zeldzame, die sensatie te kunnen